

Lauxbanj Cengjhwet

Lauz Ginh 45 bi diuh daengz Bingzsanh Si dang cangzvu fusicangj lij caengz daengz bi ndeu, gaxgonq dwg yenveij suhgi aen yienh ndeu, caiq gaxgonq dwg nungzyezgiz gizcangj, caiq caiq gaxgonq dwg boux nungzyez gisuzyenz ndeu, caiq caiq gaxgonq dangyienz couhdwg boux hagseng nungzyez dayoz ndeu. De baenzlawz hix siengj mbouj daengz, de boux lwg nungzminz lajmbanj ndeu caeuq cih “nungz” doxnanqg buenq seiqvunz ndeu, gingqyienz diuh daengz ndaw singz, bae guenj gyoengqvunz mbauqnomj biengzciengz cungj riu vunz lajmbanj haenx, daegbied dwg bae guenj doenghboux yenjyenz ciengz dawz nungzminz daeuj guh’angq guhgvaiq haenx. Daihgaiq dwg cujeiz bumwnz daegdaengq hawj gij ganbu ndaw singz doxcab, guh “doj yangz doxgap”. Lauz Ginh diuh daeuj seiz, aenvih gij saeh lwngyez cienjhag caeuq yah de guh lauxsae caengz cuengqgyaj, ndigah caengz buen ranz daeuj, Lauz Ginh moix ngoenz guh hong nyaengqnyat, ndangndeu youq aen ranz seiq aen rug song aen ding, roxnyinh sim’ onj youh cwxcaih, ciengzseiz dwg gyanghwnz daengz ranz ninz hwnj mbonq bae sam faen cung couh ndaek, lienz guh fangzhwnzloq hix gig noix. Hoeng, haemh neix daj gohvujdingh dauqma, Lauz Ginh cix ninz mbouj ndaek lo, henz rwz cungj yiengj gij singgo Vwnz Siujfeih hot 《Simva》haenx, “hawj fangzhwnzloq vad coh ndaw sim mwngz……” Caen ndeidingq dwk “heux liengz baenq sam ngoenz”. Dangyienz, aen sim gyaez ndei, bouxboux cungj miz, ndaej geiq lij iq seiz, baez daengz ndwencieng, daxboh cungj bae haw cawx geij mbaw nienzlig vehsaunde i dauqma, nem youq rogding caeuq ndaw rug giz yienhda haenx, daengx ranz vunz bouxlaux lwngyez bouxsai mehmbwk cungj haengj yawj de, coh de riuriu, dangyienz dahsau ndaw veh hix gig miz cingzngeih coh mwngz riu, mboujguenj mwngz youq aen gakdoh lawz, de cungj dwg coh mwngz riu. Haemh neix, de raen lwgda Vwnz Siujfeih seiz, sawqmwh siengj hwnj gij vehnienzlig seiznyez lo. Vwnz Siujfeih ndwn youq gwnz daizheiq roxnaeuz youq diegciengz diuqfoux seiz, fouq lwgda de cungj cim coh Lauz Ginh riunyumj. Yaek doxbiek seiz, yawj lwgda de lumjnaeuz yaek caeuq de gangj gijmaz vah, ndigah Lauz Ginh lizhai gohvujdingh le, lij itcig roxnyinh miz fouq lwgda ndeu youq baihlaeng cim de, caemhcai q dwg fouq lwgda ndongqrongh maezvunz ndeu ha!

Lauz Ginh youq gwnz sizmungsw h gvangq-

后台老板

□ Couh Minzcin sij Vangz Gyanghmyauz hoiz

□周民震 著 王江苗 译

四十五岁的劳军调到平山市担任常务副市长还不到一年，之前是一个县里的县委书记，再之前是县里的农业局局长，再再之前是一位农业技术员，再再之前当然是农业大学的学生了。他万万没有想到，他这个与“农”字打了半辈子交道的农家子弟，竟调到都市里，去管管平时喜欢嘲笑“泥腿子”的那些小白脸们，尤其是去管管在舞台上经常拿农民来出洋相的演员们。大概组织部门有意给城市干部掺沙子吧，搞个“土洋结合”。劳军调来时，因孩子转学问题和当教师的妻子尚未放假，所以家还未搬来，每天工作极忙的劳军，单身住在一套宽敞的四房两厅里，倒也感到很安宁和惬意，常常是深夜回屋，躺在床上三分钟左右就熟睡，连梦也很少做。可是，从歌舞厅回来的这个晚上，劳军却反常地睡不着了，耳畔老是回响着文小菲那支《花心》的歌声，“让梦划向你的心海……”，真的有“绕梁三日”之功。当然，爱美之心，人皆有之，记得小时候，每逢过年，爸爸都要上圩去买几张美女年画回来，贴在堂屋和房间的醒目之处，全家男女老少都爱看她，冲她笑笑，当然那画里美人儿也是脉脉含情地冲着你笑，不论你在什么角度看她，她都是在向你笑。今晚，他看到文小菲那双眼睛时，忽然联想起了小时候见的那些年画了。文小菲在台上唱歌或者在舞池中跳舞时，那眼神也总是朝着劳军微笑的。临告别时，她的眼睛似乎要向他说什么话似的，以致劳军离开了歌舞厅后，还一直感到那一双眼睛在背后盯着他，而且是一双极为亮丽的眼睛啊！

劳军辗转在宽软的席梦思上面，久久不能入睡。他想，人都有爱美的天性，这本没有可指责的，但爱美归爱美，可不能有什么胡思乱想及非分之欲，毕竟是领导，要注意领导的尊严和形象。再说，别人也许是出于对领导的尊重和信赖，也许是一种职业的反应。演员嘛，观众就是上帝，能不向上帝送送秋波吗？如此而已，岂有他哉？劳军想到这里，便放下了遐想，渐渐地入睡了。

第二天上午，是劳军副市长少有的没有安排会议和活动的星期天上午，下午有一个合资公司开业典礼，晚上又是宴会加舞会。早上八点多种，劳军才起来，还没有洗漱照例先上厕所。正在厕所出恭未尽之时，电话铃响了，劳军皱皱眉头，当然未加理会。电话铃声无奈地停了，半分钟后，铃声又急促地响起来。劳军怕有急事，提着裤子从厕所出来，拿起电话，先狠狠地说一句：“这么急？出什么事了？”

对方愣了半晌未回话。
“说话呀，我是劳军。”劳军拉长了脸说。
“对不起，劳副市长，打扰你了。”
劳军一听，是一个又熟悉又陌生的姑娘嗓音：“你是哪位？”

“我是小文呀！”
“哪个……”
“劳副市长，贵人多忘事呀！昨晚你送给我名片时，还说有空给你打电话。”

“哦，哦，小文呀，你好。”劳军的脸忽然由长变扁了，忙说：“没忘，没忘，昨晚……”他差一点脱口而出地说出失眠的事了，“小文，有事找我？”

“没事就不能拜见市长大人了？”
“哦，欢迎，欢迎，你在哪儿？”
“我已经到了市委大院门口了。”

劳军骤然有点手足无措起来，他绝对没有想到，昨天下凡的“仙子”，今早就下凡到了他的家里。房里还未整理，脏衣服臭袜子东丢西扔，水果皮、剩饭菜随处可见。他本该收拾打扫一番，但又发现自己尚未梳洗，更没有更衣剃须。此刻的市长大人比起昨晚衣冠楚楚、满面春风已判若两人。他下意识地照了照镜子，简直像个收破烂的或者换煤气罐的临时工。于是，他以电影里快速镜头那样的动作，对自己的容颜仪表和狼藉的房间作了一次风卷残云般的简易清扫。

“叮咚！”门铃在紧张的气氛中响了。
门打开了，花一般的文小菲提着沉重的礼品袋站在面前，未启齿先送过去一个令人目眩的笑容。

劳军当县太爷时，因基层农村干部和群众来访频繁，已习惯不讲究什么礼仪。客人进来自己找地方坐下，或者站一会儿说完就走。

luemx unqnemq fan bae boek dauq, haujlai nanz hix ninz mbouj ndaek. De siengj, vunz raeuz bouxboux cungj maij gyaeu, neix bonjlaiz mbouj miz maz cigndaej bae hongz, hoeng maij gyaeu gvi maij gyaeu, mbouj ndaej doeng ngeix sae ngeix caeuq miz gij siengjgap gvaqbouh haenx, dauqdaej dwg bouxdaeuz, aeu haeujsim gij viyiemz caeuq yienghsiengq bouxdaeuz. Caiq gangj, bouxwnq lauhei q dwg aenvih doi q lingjdauj gingqcungh caeuq saenqbaengh, lauhei q dwg cungj cizyez fanjwnq ndeu ne. Yenjyenz ma, bouxyawj couhdwg bohmbwn, ndaej mbouj coh bohmbwn soengq bae najriu bw? Baenzneix cixbah lo, lij miz gijmaz dem? Lauz Ginh naemj siengj gizneix, couh mbouj caiq luenh siengj, ciemhciemh dwk ninz ndaek lo.

Ngoenz daihngeih dwg ngoenz singhgiz, gyanghaet mbouj anbaiz vei yi caeuq hozdung, noix raen Lauz Ginh fusicangj baenzneix bw, banringzgvaq miz aen gunghsw h gapbonj ndeu hainieb denjl ij, gyanghaemh youh dwg hoihlaeuj caeuq hoihfoux. Banhaet bet diemj lai cung, Lauz Ginh ngamq hwnqmbonq, lijcaengz swiq naj cat heuj, lumj bingzciengz ityiengh sien bae diengzhaex. Cingq youq ndaw diengzhaex caengz ok ndaej liux seiz, dienhvah yiengj lo, Lauz Ginh nyaeuqnyaeuq najbyak, mbouj leixlangh de. Lingz dienhvah dingz le, gvaq buenq faen cung, youh caiq gip dwk yiengj hwnjdaeuj. Lauz Ginh youhei q miz saeh gip, beng dwk vaq daj ndaw diengzhaex okdaeuj, dawz hwnj dienhvah, faekndaq coenz ndeu: “Baenzneix gip? Ok gijmaz saeh la?”

Doifueng ngawh buenq ngoenz mbouj guhsing.
“Gangj vah ha, gou dwg Lauz Ginh.” Lauz Ginh naj laepcupcup naeuz.

“Doiq mbouj hwnj, Lauz fusicangj, gauxca mwngz lo.”

Lauz Ginh baez dingq, dwg sing dahsau youh sug youh najseng ndeu, “mwngz dwg bouxlawz?”

“Gou dwg Siujvwnz ha!”
“Bouxlawz……”

“Lauz fusicangj, mwngz vunzgv i q lumz saeh lai lo! Haemhlwenz mwngz soengq mingzben hawj gou seiz, lij naeuz ndaejhoengq dwk dienhvah hawj mwngz.”

“O, o, Siujvwnz ha, mwngz ndei.” Fajnaj Lauz Ginh sawqmwh hai lo, gipmuengz naeuz: “Mbouj lumz, mbouj lumz law, haemhlwenz……” De ca di couh dawz gij saeh ninz mbouj ndaek de gangj okdaeuj, “Siujvwnz, mwngz miz saeh ra gou bw?”

“Mbouj miz saeh couh mbouj ndaej daeuj baiqraen sicangj dayinz la?”

“O, angqcoux, angqcoux, mwngz youq gizlawz?”
“Gou gaenq daengz bakdou siveij lo.”

Lauz Ginh sawqmwh dinfwngz luenh caez, de baenzbaenz hix siengj mbouj daengz, “dahsien” haemzlwenz roengz biengz haenx, haet neix couh roengz biengz daengz ranz de. Ndaw ranz lijcaengz sousib ndei, buh uq mad haeu luenh vutvat, naengmak、haeuxlw byaeklw dauqcawq cungj raen. De wnggai sousib baet seuq bae, hoeng youh fatyienh caengz swiq naj cat heuj, engq mboujcaengz vuenh buh gvet mumh. Boux sicangj seizneix caeuq boux haemhlwenz buh ndei luemjrog、najriu fwngfwng lumj dwg song boux vunz. De daegdaengq ciuqciuq gingq, yienghcej couh lumj boux gip huqvaih roxnaeuz boux vunz hong laemzseiz vuenh guenqmeizgi nei. Seizneix, de riengret dwk lumj gingqdaeuz vaiq ndaw denyingj nei, sikhaek vaiqv it dajcang sw hgeij caeuq baet seuq sousib ndei ndaw ranz luenhyab haenx.

“Dingdoeng!” Lingzdou youq seiz gaenjcieng haenx yiengj lo.

Hai dou le, Vwnz Siujfeih lumj dujva gyaeu nei riuj dwk daeh huqlaex ndeu ndwn youq dangqnaj, caengz gangj vah sien soengq bae najriu maez vunz.

Lauz Ginh dang yenveij suhgi seiz, aenvih ganbu caeuq ginzcung lajmbanj gihcwngz ciengzseiz daeuj ra de, gaenq sibgvenq mbouj haeujsim gijmaz laexsoq. Bouxhek daeuj daengz gag ra dieg naengh, roxnaeuz ndwn yaep ndeu gangj sat saehcingz couh deuz.